

Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben (Luxemburg), 1990. június 19-én kelt egyezmény (HL 2000., L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.) 54. cikkének értelmezése – A kétszeres büntetés tilalma (*ne bis in idem*) elvének értelmezése – Alkalmazási kör – Határozat, amellyel valamely rendőri hatóság a büntetőeljárást véglegesen megszünteti

Rendelkező rész

A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben (Luxemburg) aláírt egyezmény 54. cikkében foglalt *ne bis in idem* elve nem alkalmazható az olyan határozatra, amellyel az egyik szerződő állam hatósága az elé terjesztett ügy érdemi kivizsgálását követően, a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személlyel szembeni vádemelést megelőző szakban megszünteti a büntetőeljárást, ha ezen állam nemzeti joga szerint ez a megszüntető határozat nem szünteti meg véglegesen a büntetőjogi felelősségre vonhatóságot, és így nem képezi akadályát annak, hogy ebben az államban ugyanazon cselekmény miatt újabb büntetőeljárást folytassanak.

(¹) HL C 22., 2008.1.26.

A Bíróság (harmadik tanács) 2008. december 18-i ítélete (a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Afton Chemical Limited kontra The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(C-517/07. sz. ügy) (¹)

(92/81/EGK irányelv – Ásványi olajok jövedéki adója – A 2. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja – 2003/96/EK irányelv – Az energiatermékek és a villamos energia adóztatása – A 2. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint (4) bekezdésének b) pontja – Hatály – Ásványi olajnak vagy energiaterméknek minősülő, de nem üzemanyagként használt üzemanyag-adalékok – Nemzeti adórendszer)

(2009/C 44/33)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Afton Chemical Limited

Alperes: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – High Court of Justice (Chancery Division) – Az ásványi olajok jövedéki adója szerkeze-

tének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/81/EGK tanácsi irányelv (HL L 316., 12. o.) 2. cikke (3) bekezdésének és a 8. cikke (1) bekezdésének, az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) 2. cikke (3) bekezdésének és 4. cikke b) pontjának, valamint a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv, (HL L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.) 3. cikkének értelmezése – A jármű meghajtásától eltérő célból az üzemanyaghoz adott ásványolajok, amelyeket nem üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve nem ekként kínálnak eladásra – Üzemanyagként való adóztatás.

Rendelkező rész

A 2003. december 31-ig tartó időszak vonatkozásában az 1994. december 22-i 94/74/EK tanácsi irányelvvvel módosított, az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/81/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (3) bekezdését és 8. cikkének (1) bekezdését, valamint a 2004. október 31-ig tartó időszak vonatkozásában az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (3) és (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen irányelvek által előírt adózási rendszer hatálya alá tartoznak az alapügyben érintettekhez hasonló üzemanyag-adalékok, amelyek az említett irányelvek közül az előbbi 2. cikkének az (1) bekezdése értelmében „ásványi olajnak”, vagy az utóbbi 2. cikke (1) bekezdése értelmében „energiaterméknek” minősülnek, azonban nem üzemanyagként való felhasználásra szánják, és nem ekként értékesítik, illetve használják fel őket.

(¹) HL C 22., 2008.1.26.

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. december 22-i ítélete (a Handelsgericht Wien [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Friederike Wallentin-Hermann kontra Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

(C-549/07. sz. ügy) (¹)

(Légi közlekedés – 261/2004/EK rendelet – 5. cikk – Járat törlése esetén az utasoknak nyújtandó kártérítés és segítség – A kártérítési kötelezettség alóli mentesülés – Olyan rendkívüli körülmények miatti törlés, amelyeket minden ésszerű intézkedés ellenére sem lehetett volna elkerülni)

(2009/C 44/34)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Friederike Wallentin-Hermann

Alperes: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Handelsgericht Wien – A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o) 5. cikke (3) bekezdésének értelmezése – A „rendkívüli körülmények” és az „ésszerű intézkedések” fogalma – A légi járat hajtóműhiba következtében való törlése – A légi járatok törlésének a többi légifuvarozónál gyakrabban műszaki hibával történő indokolása

Rendelkező rész

- 1) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a légi jármű járatotrlést eredményező műszaki hibája nem tartozik az e rendelkezés értelmében vett „rendkívüli körülmények” fogalmába, kivéve ha e hiba olyan eseményekből ered, amelyek jellegüknek vagy eredetüknek fogva nem tartoznak az érintett légifuvarozó rendszer tevékenységi körébe, és annak tényleges befolyásolási körén kívül esnek. A nemzetközi légi szállítás egyes szabályainak egységesítéséről szóló, 1999. május 28-án Montrealban kötött egyezmény nem bizonyul meghatározónak a 261/2004 rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett kimentési okok értelmezése tekintetében.
- 2) A műszaki hibák valamely légifuvarozónál megállapított gyakorisága önmagában nem jelent olyan tényezőt, amelyből a 261/2004 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „rendkívüli körülmények” fennállására vagy azok hiányára lehetne következtetni.
- 3) Az a tény, hogy valamely légifuvarozó betartotta a légi jármű karbantartására vonatkozó minimumszabályokat, önmagában nem elegendő annak bizonyításához, hogy e fuvarozó a 261/2004 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében „minden ésszerű intézkedést” megtett, és következetesen nem elegendő ahhoz, hogy az említett fuvarozó mentesüljön az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt kártérítési kötelezettsége alól.

(¹) HL C 64., 2008.3.8.

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. december 22-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Erich Stamm és Anneliese Hauser által kezdeményezett eljárás

(C-13/08. sz. ügy) (¹)

(Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Egyenlő bánásmód – Határmenti ingázó önálló vállalkozók – Földhaszonbérlet – Agrárstruktúra)

(2009/C 44/35)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Erich Stamm, Anneliese Hauser

A következő részvételével: Regierungspräsidium Freiburg

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesgerichtshof (Németország) – Az egyrészről Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 12. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1) bekezdésének és 15. cikke (1) bekezdésének értelmezése – Az egyenlő bánásmód elvének alkalmazása az önálló vállalkozó határmenti ingázókra – Svájcban lakóhellyel rendelkező svájci mezőgazdasági termelő, aki Németországban fekvő termőföldre vonatkozó haszonbérleti szerződést kötött

Rendelkező rész

Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 15. cikkének (1) bekezdése értelmében az egyik szerződő fél a másik szerződő félnek az ezen melléklet 13. cikke értelmében vett „határmenti ingázó önálló vállalkozóit” az önálló vállalkozói tevékenység lehetősége és annak folytatása tekintetében a fogadó államban nem részesítheti a saját állampolgároknak biztosítotthoz képest kevésbé kedvező bánásmódban.

(¹) HL C 92., 2008.4.12.